

«ГАЗЕТА КРОС»

Ми - команда!

Команда
районної організації
учнівського
самоврядування
Слобідського району

Що таке «Газета КРОС» і чим вона цікава?

Наша газета випускається районною організацією учнівського самоврядування. Її створюють лідери ДЮГО шкіл Слобідського району.

Творчий колектив «Газети КРОС» в першу чергу підтримує інтереси учнів нашого району.

«Газета КРОС» є періодичним виданням. Редакція газети запрошує до співпраці всіх бажаючих проявити свої журналістські і управлінські

ДЕВІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ:

прагнемо,
знаємо,
можемо,
робимо!

«Принципи довголіття»

На Землі є декілька регіонів із найбільшою концентрацією довгожителів, людей, яким понад сто років. Серед них – грецький острів Ікарія в Егейському морі («Острів, на якому люди забувають помирати») та острів Окінава («Земля безсмертних»). Є ще три «блакитні зони» (острів Сардинія в Італії, півострів Нікоя у Коста-Риці та Ломалінда в Каліфорнії), досить віддалені між собою, з відчутними культурними відмінностями. Але є те, що об'єднує їхніх жителів: спосіб життя. Попри поважний вік, люди тут фізично активні, в них небагато стрес-факторів і досить повільний темп життя.

Вони харчуються приблизно однаково, споживаючи їжу переважно рослинного походження.

Вони харчуються приблизно однаково, споживаючи їжу переважно рослинного походження. Вони дотримуються принципу: ситний сніданок, добрий обід і легка рання вечеря, щоб добре спалося. Алкоголем і м'ясом не зловживають.

У боротьбі за молодість нам допоможуть антиоксиданти, які нейтралізують вплив вільних радикалів. Чудовими антиоксидантами є зелений чай, екстракт виноградних кісточок, листя чорниці, деякі вітаміни та мікроелементи.

Тож не зловживайте фаст-фудом, регулярно давайте собі помірне фізичне навантаження, вчіться справлятися зі стресом, дотримуйтесь режиму сну та відпочивайте.

Здобувач освіти

9-А класу

ХГ № 178

Іларіонова Олександра

«МАСЛЯНУ СПРАВЛЯЄМО-ВЕСНУ ЗУСТРІЧАЄМО!»

З давніх-давен наші предки цінували народні звичаї та традиції. Це історична пам'ять, духовна та культурна спадщина народу, його неоціненний скарб, глибина якого сягає тисячоліть. Кожен народ славиться своїми неповторними традиціями, адже не дарма говорить народна мудрість: світ один, а звичаї різні; що не край, то інший звичай. Любить наш народ святкування, веселощі і розваги. То чому б, не відзначити кінець зими? Адже є чудова нагода – свято Масляної! До того ж триває воно не один день, а цілих сім, і проходить дуже весело: з піснями, танцями.

28 лютого у нашій школі проводжали зиму, вітали весну та Масляну.

Масляна походить від старовинного язичницького свята проведів зими, що зберігалось після прийняття християнства. Це перш за все багато ситної їжі, тому немає нічого заторного в тому, щоб в цей час поласувати, скуштувати самих різноманітних страв і не відмовляти собі ні в чому. Головною стравою на масляну є, як відомо, млинці, які печуть кожного дня з понеділка. Також Масляна відома всенародним гулянням: це танці, співи, катання з гірок, на санчатах, спорудження масляного опудала, костри тощо. Триває масляна тиждень. Головна страва на Масляну — млинці зі сметаною, вареники із си-

ром, гречані млинці та інші обрядові страви. Веселі конкурси, гарні пісні, смачні українські страви — все це викликало радісні посмішки, дзвінкий сміх дітей і дорослих. Вихованці школи заздалегідь принесли різноманітні, смачненькі млинці, які приготували власноруч або з рідними та пригощали ними

вчителів, друзів, шкільних робітників. Як і годиться, були і співи, і танці, і хороводи, і жарти, і змагання. Певна річ, не забули й про старовинні звичаї. Тож на святі були Зима і Весна, котрі сперечалися за право господарювати надалі. А ще, спалювали опудало Масляної, щоб швидше весна настала. А що вже діткам весело було! Конкурси та ігри нікого байдужим не залишили. І дарма, що погода видалася похмурою та дощовою.

Усім, хто був присутній на святі, було весело та тепло. Приємно було спостерігати за тим, як разом святкують і дорослі і малі. А у голові роїлися думки з приводу того, що саме так і повинно відбуватися, саме таким чином і передаються традиції, дух свого народу, що відроджується у нових поколіннях. Око милувало ще й вбрання дітей. Яскраві хустки, барвисті віночки, рясні спідниці та гаптовані кошушки.

Наприкінці, як і заведено на Масляну, спалили опудало Зими. Свято вдалося на славу! Бадьорі, сповнені вражень діти поверталися додому. Ця подія у шкільному житті дала можливість пізнати нове та отримати безліч позитивних емоцій.

Петрова Карина, Президент Шкільного Парламенту ХЗОШ № 44

«День Державного Герба України»

19 лютого 2020 р. Україна відзначає День Державного Герба. В цей день в Харківській гімназії № 46 ім. М.В. Ломоносова відбулися години спілкування, на яких учні дослідили історію виникнення та історичні зміни національного символу держави від часів Київської Русі до наших днів.

Під час інтерактивної гри учні визначили, що в гербі України зашифроване слово «Воля»- найзаповітніша мрія і довічне прагнення всього українського народу.

***Цибух Софі
Здобувач освіти 7-А класу
Харківської гімназії № 46
ім. М.В. Ломоносова***

«Візит представників КВК Кубок кохання»

Я, Донцова Анна, як президент школи №60, и голова нашого шкільного самоврядування, розповідаю про те, як ми відвідали Палац студентів політехнічного університету. Мета нашого перебування там, був саме «Кубок Кохання». Де збираються, команди з гри в КВК, різного віку. Від наймолодшого (6-12), до навіть старших років (20 – 40).

В цій веселій грі, також приймала участь наша улюблена команда, «60 калібр».

Гордість нашої школи. В минулому році, команда «60 калібр», навіть виграла. І забрала головний великий кубок кохання. Почуття у той момент, неможливо передати. Хоча команда й перестала брати участь в шкільній лізі КВК, вони не пускають можливість поборотись знову за головний приз – великий кубок кохання!

Цього року, на жаль, «60 калібр» не вдалось забрати великий кубок. Але вони не розчарувались, тому що виграли малий кубок кохання. «Ми вже дорослі» - каже команда.

Я з моєю командою самоврядування, получила неймовірний конвєєр емоцій.

Дякую тобі КВК, дякую «60 калібр».

Донцова Анна

Здобувач освіти 11-А класу

ХЗОШ № 60

«Свято Масляної»

Масляна або Сирний тиждень - один з найстаріших свят слов'янських народів. Справжня забава, яка зберегла свої традиції в наші дні з язичницької культури. Головна мета свята - розбудити весну та прогнати геть зиму.

Декілька років тому ми започаткували традицію у нашій школі - справляти Масляну. Цей рік не став виключенням. Наші учні взялися за підготовку цього свята з

ентузіазмом.

Оригінальність номерів та дух свята приносили учасникам та гостям заходу небувалі емоції. Я думаю, що у кожного залишився яскравий

спогад про святкування Масляної.

Спочатку учням 1-х підготували святкову програму одинадцяті та п'яті класи. Скоморохи, одні з головних дійових осіб, вражали своїми вмінням розважати публіку жартами і, що найвеселіше, проводили конкурси. Головними призами були, звичайно ж, млинці.

Вражали декорації, особливо розмальована та зроблена власноруч піч, на котрій й були ці "призи".

На свято до нас завітала сама Господиня Масляна, що вітала публіку та розповідала свої історії.

таjala публіку та розповідала свої історії.

На вулиці кожен клас розмістив свої товари на шкільній ярмарці. Чого там тільки не було. І млинці, і налисники, і різні солодоші, гарячі та холодні напої користувалися великим попитом. Звідусіль лунали пісні. Запальні танці

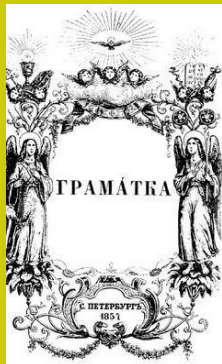

*Сеніна Олеся
Головний редактор газети
«Райдуга-68»
Здобувач освіти 11-Б класу
ХЗОШ № 68*

«Не спідлене серце»

Як трепетно і пульсуюче щось із минулого проростає в сьогоденнє і стає незаперечним фактом. І скільки ж треба таланту і розуміння помітити це. Ось, наприклад, Іван Малкович побачив літеру «Ї» як свічечку і зрозумів, що тільки ЖИВА душа може захистити цей ЖИВИЙ вогонь ЖИВОЇ душі народу. І хто ж цю свічечку засвітив? Колись... Давно... Та певно ж, Пантелеймон Куліш, адже він – той перший, хто в своїй

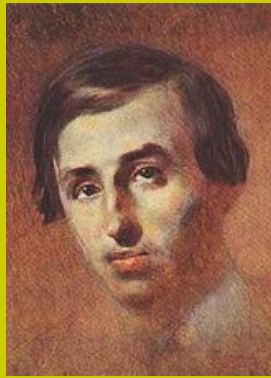
«Граматиці» 1857 року склав абетку української мови та вписав І, Є, И й запалив «свічечку букви «Ї». Саме ця абетка

прислужилась для друку «Кобзаря» 1860 року. А закріпив і остаточно «доварив» кулішівку Борис Грінченко – мається на увазі «Словарь української мови» під його редакцією, що вплинув на розвиток літературної мови та літературного правопису.

Ми користуємося цією абеткою, звісно, не згадуючи про те, як і коли вона в нас з'явилась, ми стверджуємо її повнокровне існування щодня. Вона НАША. Тож варто пам'ятати, завдяки кому вона така, якою є. Завдяки Пантелеймону Олександровичу та послідовни-

кому вона така, якою є. Завдяки Пантелеймону Олександровичу та послі-

довникам, зокрема Житецькому та Михальчуку і талановитим творцям, що стверджували своїми творами й думами нашу мову. І знаймо, що ми покликані й надалі нести у світі й берегти «свічечку» і добре наглядати, аби не було такого, щоб від власної небачності під час нашого міцного сну на неї стрибнув гладкий котяра та не наробив великої пожежі, щоб не згоріла й пішла з димом і Кулішева Пустинь, і наша нібито вільнолюбива душа.

Нам, сьогоденнім, набагато простіше, принаймні так здається, зрозуміти час, який давно вже минув. Ми добре знаємо хто і де стратив, хто герой, і як слід було діяти продуктивніше. І, головне, часто вдаємось до зверхності щодо тих осіб, які за своїх життєвих умов не второпали, що від них вимагалось. А своє наразі переживати і розуміти куди важче і покоління, і кожній людині зокрема. Ні, я не з тих, хто ганить попередників і докоряє їм, я намагаюсь переживати з ними те давнє, аби навчитись

краще зрозуміти сьогоденнє.

Життєвий шлях Пантелеймона Куліша був далеко не таким простим і гладким, як може видатись на перший погляд. Почувався дворянином, але не мав цьому підтвердження на паперах, тож навіть освіту в Київському університеті здобував як вільний слухач. Проте це не зменшило тієї природної духовної потуги, яка володіла Пантелеймоном. Гадаю, що він належав до таких особливих людей, які обрані і натхнені Великим Духом для розбудови всієї нації. Такими були Г.С. Сковорода, Т.Г. Шевченко, І.Я. Франко, Володимир Вернадський, Лесь Курбас, Ігор Сікорський, Катерина Білокур, Ліна Костенко і, і... перелік можна вести годинами тих людей, які жили не так для самих себе, як для світу.

За своє життя Куліш не кобав унормував і подарував мову, а написав нею перший український роман «Чорна рада», збірки поезій «Досвітки» (1862 р.), «Хуторна поезія» (1882 р.), «Дзвін» (1893 р.). Працював редактором в альманасі «Хата» і часопису «Основа». Видав збірку «Записки о Южной Руси», дослідження «История воссоединения Руси», історикографічне дослідження «Отпадение Малороссии от Польши». Окрім цього, видав шеститомник творів і листування Миколи Гоголя, підтримував Шевченка як

поета; працював як письменник, етнограф, фольклорист, перекладач, критик, редактор, видавець. Це він у «Хаті» знайомив громадськість із творцями слова та дав свою передмову до творів Ганни Барвінок, Якова Щоголева, Євгена Гребінки. Пройнятий ідеями Сковороди, він бажав «Аби ми своє діло щирим серцем зробили, а вже наше слово дасть плод свій во время своє...».

Пантелеймон Куліш дуже дорожив мовою. Побутує байка, що він не схотів спілкуватися з панночкою у Петербурзі, коли та відмовилася говорити з ним українською. Різко? Принципово? Так. А хіба неправильно? Бо наші стосунки з Росією, що тоді, що зараз були вкрай напруженими. Ось у П. Куліша є вірш, що наче списаний із сьогоднішнього дня:

Обманщице, кого ти не лестила,
Кому м'яких не слала ти перин?
Ще мало ти людей занапастила,
Що вірила обіцянкам твоїм?
Святою ти себе провозгласила
І небеса під себе осягла,
А на землі твоя нечиста сила
Слов'янську кров сторіками лила.

(«Відгук на панславистичне гукання по Європі російського архистратига Скоболева, 1882 року Пантелеймона Куліша.)

Може, саме любов до рідної мови спонукала Куліша до вивчення інших мов та перекладацької діяльності. Він переклав твори Шекспіра, Гете, Байрона, Шиллера, Пушкіна й Некрасова. Він дійсно «і чужому навчався, й свого не цурався».

Духовна ненасить відчиняла перед Кулішем нові й нові двері. Йому хотілося зрозуміти все, дійти до витоків, тому взявся перекладати Біблію, цікавився ісламізмом. Але письменник ніколи не віддалявся від земного життя, був таким собі інтелігентом-хуторянином.

Завдяки Ганні Барвінок він фізично знайшов свою Ганнину пустинь, і намагався знайти ще й пустинь духовно необмежених світів. Ці світи хотілося знайти, зрозуміти, якимось окреслити.

Постійна напруга духу і думки була для митця звичною, саме вона зблизила Пантелеймона Олександровича з польськими повстанцями й Кирило-Мефодіївським братством. І знову ж таки, лише завдяки браку письмових доказів П. Куліш порятувався від проведення залишку життя на засланні, а пробув там лише 3 роки й 3 місяці. Тому не дивно, що письменник протягом життя зазнав купу розчарувань, моментів сумніву, але не запроданства. Від свого коріння та ІСТИННОГО Пантелеймон не відступився.

Від народження Пантелеймона Куліша минуло 200 років, за цей час Україна змінилася, ми змінилися, але так само, як і тоді, переживаємо про майбутнє України, не можемо вгадати, що буде завтра. Проте нам продовжує сяяти та свічечка, запалена митцем. І як же страшно її втратити! Будь що слід захистити її світло! Але ж все буде добре... Так співає Вакарчук, і про це писав Куліш:

«...Оце ж не сумуймо про мізерну долю нашого українського народу; не журімося про те сирітство, у якому залишався і залишається він без первоцвіту свого громадянства і своєї древньої церкви. Знаючи з історичного досвіду, як уставали нації, повержені незгодою або дикою силою в прах, уповаймо духом бодрим, що в нашій давнині затаїлася сила невмируща і що ми тією силою дійдемо колись до того зросту, який сама природа нам на роду написала....

(Із «Зазивного листа до української інтелігенції» Пантелеймона Куліша)

*О.Комякова,
Здобувач освіти ІА класу
ХЗОШ № 78*

«Мова народу - сила країни»

Доля народу нерозривно зв'язана з долею мови. В свою чергу, мова народу є тим стрижнем, на якому формується культурна самобутність цього народу.

Нурмагомед Гаджирахмедов

Мова — це глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, найцінніше надбання віків. Мова - це ще й музика, мелодика, фарби, сучасна, художня, інтелектуальна і мисленнєва діяльність

народу.

21 лютого пройшов міжнародний день рідної мови. В Ук-

раїні це свято відзначають з 2002 року, коли для зміцнення державотворчої функції української мови та сприяння вільному розвитку і використанню інших мов національних меншин України було видане розпорядження «Про відзначення Міжнародного дня рідної мови».

Відтоді це свято стало ще одним днем вшанування рідної мови.

У День рідної мови у Харкові в Соборному сквері студенти вишів та Харківської духовної семінарії поклали квіти до пам'ятника видатному філософу і поету Григорію Сковороді. На урочистій церемонії були присутні представники громадських організацій.

їнської мови.

Це і міні-диспут «Чому у вишиванці переплітаються червоні та чорні ниточки», мовна вікторин – «Мова - це не просто звуки - це скарб народу!», диктант – «Мова - єдність етносів України», усний журнал-презентація словників української мови – «Багатство рідної мови», конкурс знавців рідної мови – «Мово моя материнська».

День рідної мови – це ще одне свідчення єдності нашого народу!

Потанова Софія

Здобувач освіти 10 класу!

ХГ № 82

«Рідна мова»

Мова – це історія народу, його світогляд, інтелектуальний та духовний результат кілька тисячолітньої еволюції кожного етносу. Без своєї мови, своєї самобутньої культури немає народу. Мова – найважливіший засіб спілкування людей і пізнання світу, передачі досвіду з покоління в покоління.

Світова спільнота 21 лютого відзначає Міжнародний день рідної мови. День був встановлений у листопаді 1999 року на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО з метою захисту мовної й культурної багатоманітності.

ЮНЕСКО проголосило 21 лютого Міжнародним днем рідної мови.

мови.

Наша державна мова це українська мова одна з мелозвучніших і прекрасніших мов у цілому світі. Я гадаю що кожен патріот України повинен шанувати її і старатися розмовляти нею. Доречно було б згадати тут слова Олександра Олеся:

І розцвіла, як квітка, мова
На рідній ниві, над струмком,
Але прийшла на лан корова
І завертіла язиком...
Недовго думала і ждала,
Взяла і всю її злизала...

Коваль Данило
учень 7-Б класу

Харківської гімназії №83

«День вшанування учасників бойових дій на території інших держав»

28 років тому в Афганістані закінчилася десятилітня військово-політична спецоперація Радянського Союзу, участь у якій взяли 160375 військовослужбовців – вихідців з України. Згодом війну в Афганістані керівництво тодішнього СРСР визнало політичною помилкою, однак це аж ніяк не применшує особистого подвигу тих, хто став прикладом самопожертви та вірності військовій присязі. Афганська кампанія залишила невиліковну рану в душах та серцях тих, хто пройшов вогненними гірськими стежками, хто втратив друзів, синів чи батьків.

До цієї дати в школі були проведені заходи «Афганістан: подвиг, біль, пам'ять...»

До 14 лютого учні 5-7 класів підготували малюнки «Афганістан очима дітей». 14 лютого в школі була проведена година пам'яті «Крізь пекло афганської війни». Під час заходу присутні учні 11 класу

переглянули документальні відео фрагменти про афганську війну. Учні 7-х класів взяли участь в героїко-патріотичних читаннях «Ті спогади, то вічний серця біль». 14 лютого всі класні керівники провели виховні години «Твій вічний біль Афганістан».

До 14 лютого учні 7-11 класів заповнили анкету «Що означає бути патріотом». Учні знають, що бути патріотом — це значить відчувати патріотизм, відчувати любов у своїй Батьківщині і ставити її інтереси вище своїх власних, це бажання зробити все можливе щоб зберегти її саму, її народ та її культуру, бажання захищати її інтереси і кордони. Бути патріотом - означає поважати себе, відповідати за свої вчинки, слова, поведінку, бо ти є представником своєї нації!

Даниленко Альона
Здобувач освіти 11-А класу
ХЗОШ №90

«Конкурс-фестиваль хорів «В нашім серці Україна»

≈Українська пісня – чудова, чарівна, незрівнянна...З давніх часів Україна славилася своїми співами. Традиційно кожне народне свято:Різдво Христове, зимові Колядки, свято Масляної, весілля чи свято Івана Купала супроводжувалося українськими піснями. Добре обізнані у хоровому співі молоді парубки, веселі та кмітливі дівчата в своїх піснях оспівували кохання, красу рідної землі, передавали журбу, люту ненависть, печаль, сум за Батьківщиною.

З метою популяризації усної народної творчості, відродження народних пісень, розвитку сучасної української вокально-хорової творчості серед учнівської молоді традиційно вже

шостий рік у нашій школі проходить конкурс на краще виконання української пісні. У цьому навчальному році конкурс-фестиваль хорів проходив під гаслом«В нашім серці Україна». Кожний клас обирає улюблену українську народну пісню.Конкурс проводиться як творче змагання учнів за номінаціями: «календарно-обрядова», «лірична», «козацька», «жартівлива»у двох вікових категоріях: серед хорів 4-7 класів та 8-11 класів.

Такого колоритного звучання українського фольклору ми вже не чули давно. На конкурсі були виконані пісні: «Ти ж мене підманула...», «Несе Галя воду...», «Смерека...», «Щедрівочка...» та багато інших.

Журі конкурсу-фестивалю одночасно відзначили професійний рівень виконання хорових творів учасниками, актуальність репертуару, їх сценічність, належний рівень музичного супроводу. Усі учасники конкурсу отримали нагороди-грамоти. Переможцями конкурсу стали хори 6-А та 8-Б класів.

Дякуємо учасникам фестивалю за любов до української пісні, активну її популяризацію та участь у конкурсі.

Актив шкільного самоврядування «САМ»

ХЗОШ № 91

«Праця, що возвеличує людину»

Як відомо, людина може бути щасливою тільки у праці, через працю вона пізнає світ, прикрашає його, розвиває свої творчі здібності, створює необхідні для життя блага.

Учні третього класу вальдорфської паралелі, згідно навчальної програми, протягом року заглиблюються у світ давніх ремесел. Вже близькими для них стали гончарство, ткацтво, ковальство. Ознайомлення відбувається через практичну діяльність. Діти із задоволенням відвідують майстрів своєї справи, ретельно вивчають знаряддя праці, виробничі процеси, а потім самі, під керівництвом спеціалістів, отримують свої перші перемоги, створюючи із заліза підкови, з глини тарілки, горщики, іграшки, з вовни нитки, з ниток виткані вироби. Ця праця дуже захоплює учнів, і кожний з них щоразу повторює: «Виросту, стану ковалем! Ні, краще гончарем! Ні, я буду стригти овечок!». Таким чином, ознайомлення учнів з навколишнім світом відбувається через розуміння місця та ролі праці людини, що возвеличує її.

*Вчитель початкових класів
ХЗОШ № 94
Валентина Проценко*

«Що таке дружба?»

Зараз багато хто не розрізняє справжніх друзів і знайомих. Мої однолітки іноді схильні називати друзями людей, з якими вони просто весело розважаються, іноді дорослі люди називають друзями своїх колег, з якими вони часом спілкуються поза межами офісу. Гадаю, це не дружба, а просто певний різновид стосунків між людьми. З часом така «дружба» зникне сама собою, і через це навіть не стане самотньо, можливо, цього й не помітиш. Я вважаю, що дружба не залежить від віку, соціального становища, матеріальних статків. Так само вона не поділяється на чоловічу і жіночу. Взагалі чуєш багато думок з приводу того, чи існує жіноча дружба, чи існує дружба між чоловіком та жінкою. Як на мене, безумовно, жінки будують свої стосунки зовсім не так, як чоловіки, тому їхня «дружба» абсолютно не схожа на чоловічу, проте це ще не означає, що між ними дружби не існує. Просто манера дружити та погляди на дружбу так само різні, як різні люди у світі. Кажуть, дружба - це кохання, якому підрізали крила. Щось у цьому є. Але я вважаю, що дружба теж має свої крила.

*Здобувач освіти 10-А класу
ХЗОШ № 20
Гученко Валерія*

«Мандрівка Європою»

Останнім часом на долю України випало багато випробувань, що вкотре

змушують шукати відповідь на питання «Хто ми?». А, як відомо, знайти відповідь на це питання можна лише

розуміючи, ким є ті, хто нас оточує. Як ніколи за багато років самостійності українці відчувають себе частиною європейської спільноти, частиною чогось значущого, важливого й історичного. Але чи багато ми знаємо про наших сусідів по континенту?

Третього лютого у школі №102 відбулася «Мандрівка Європою», до якої долучилися учні від четвертих до одинадцятого класів. Метою цього заходу було згадати відому інформацію про країни Європи, а також дізнатися цікаві факти про держави-сусідки.

Кожен клас підготував презентацію про одну країну, тож таким чином за короткий час ми встигли побувати у двадцяти країнах. Мандрівка видалась на славу: Австрія, Болгарія, Велика Британія, Греція, Данія, Естонія, Іспанія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Німеччина, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина, Франція, Швеція.

Особливо цікавими виявилися

факти про значення маюнків на гербах та тлумачення кольорів державних прапорів. Не

лишило байдужими нас і порівняння

систем освіти європейських країн із нашою. Життя однолітків, звичайно, відгукується найбільшим інтересом. Також яскраві враження залишили традиції та національні свята.

Знайомство з культурними особливостями відкривають завісу стереотипів та допомагають дізнатися про справжній характер людей, що живуть в європейських країнах та про їх побутові звички. Хоч історія, мова,

звичаї глибоко вкоренилися в кожній національності, та все ж загальноєвропейські цінності об'єд-

нують усі держави Європи у міцну та самобутню спільноту.

Віртуальна «Мандрівка Європою» підштовхнула нас на подальше самостійне ознайомлення з країнами, які нам сподобались найбільше. А ще тепер у кожного з'явилася мрія. Мрія про справжню подорож до Європи. Адже, як сказав святий Аугустин, «Світ – це книжка, і той, хто не подорожує, читає лише одну сторінку».

Здобувачі освіти

ХЗОШ № 102

«Порятунок тварин Харків»

"Порятунок тварин Харків" – один із відомих притулків для тварин в нашому місті.

Крім того, волонтери, що там працюють, не тільки надають

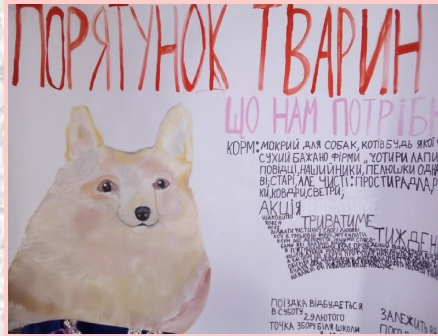

допомогу безпритульним собакам та котам, вони цілодобово виїжджають на місця надзвичайних ситуацій, виклики пов'язані з небезпекою для життя тварини. Збиті, поранені, в ущелинах, під асфальтом, в колодязі, трубі, стіні, на дереві, даху, тоне, загублені; коти, собаки, кажани, птахи, дикі тварини. Вони завжди готові надати допомогу. Основна мета створення такого

тематичного закладу - рятувати безнадійних тваринок, рятувати тих, про кого нема кому подбати.

Лідери учнівського самоврядування «Експрес 112» та актив ліцею запропонували тематичну акцію, з метою надання допомоги волонтерам

«Порятунок тварин Харків» та зібрати медичні препарати, корм, усі необхідні речі,

які допоможуть комфортному перебуванню тваринок в притулку. До проведення акції приєднались майже всі, діти, учні, батьки.

Приєднуйтеся та не залишайтеся байдужими!

Притулок працює 24/7, 365 днів на рік.
Завжди з вами на зв'язку : 0954788878,
0968601474

Адреса: вул.Серпова,4

Ми відповідаємо за тих, кого приручили!

Здобувач освіти 11-А класу

ХЛ № 112

Дочия Анастасія

«Загальношкільний фестиваль «Битва хорів»

За доброю шкільною традицією шостий рік поспіль в нашій школі проводиться загальношкільний фестиваль «Битва хорів». Тема цього річного фестивалю:

«Люблю тебе,
Україно моя!»

27-28 лютого здобувачі освіти 1-11 занурилися у дивовижний світ музики та співів. Музика! Вона оточує нас повсякденно.

Музика завжди поруч. Люди співають коли їм добре і коли погано. Співають в караоке, під час сімейних чи державних свят, іноді співають навіть йдучи по вулиці у гарному настрої.

Протягом двох днів всі учасники навчального процесу в нашій школі слухали музику, співали, демонстрували свої таланти. Вони не тільки отримували задоволення від музики та співів, а й багато чому навчалися. Тому що музика, як гарна книга, робить нас розумнішими, добрішими, багатограннішими.

Здобувач освіти 11-А класу

ХСШ № 114

Спесівцева Тетяна

«Лютий- місяць здоров'я»

За ініціативи «Шкільної Республіки» лютий проголошено місяцем здоров'я.

Актив самоврядування, на чолі з президентом Явтушенко Юлією (8-Б клас), організував та провів ряд заходів із профілактики збереження здоров'я здобувачів освіти 1-4-х класів.

Підготовлено презентацію «Корисні вітаміни», продемонстровано серію освітніх мультфільмів «Абетка здоров'я», проведено веселі перерви «Більше руху- більше користі», лекції «Бережи здоров'я змалечку!» та кросворд.

У планах «Шкільної Республіки»: проводити кожного місяця «Тиждень здоров'я».

Здобувач освіти 8- Б класу

ХЗОШ № 151

Твердохліб Поліна

«Клуб здорового способу життя «Avocado»

Всі ми хочемо бути здоровими і красивими, але, що потрібно для цього і який справжній рецепт ідеального життя? Саме такі питання час від часу задають собі наші однолітки і прочитавши в інтернеті пости про новомодні дієти і всілякі «рецепти» схуднення та способи нарощування м'язів і т.д. йдуть калічити своє тіло. Але ми знаємо як їм допомогти!

Суперечок довкола правильного харчування, різних дієт чи систем збагачення тіла енергією - сила-силенна. Хтось сприймає здоровий спосіб життя як звичку та правильну харчову поведінку, хтось використовує його лише як інструмент для схуднення чи корекції тіла, а хто піддається модним тенденціям. Вибір у кожного свій. Думки лікарів, щодо того, що ж можна вживати, а що – ні, також дуже різняться. Водночас точаться постійні суперечки, щодо кількості прийомів їжі на день. Хто, скільки і як харчується – ми намагалися дізнатися серед учнів нашого на ліцею, тому ми вирішили реалізувати проєкт

«Клуб здорового способу життя Avocado».

Багато людей не хочуть займатися різними вправами бо це нудно, довго та ні до чого не призведе, саме тому ми розробили такий план нашого клубу, щоб він задовольнив усіх і кожного.

го.

Напрямки роботи клубу:

- 1) Школа правильного харчування для учнів
- 2) Школа правильного харчування для батьків
- 3) Школа догляду за тілом
- 4) Фітнес тренування
- 5) Курси лідерів

Концепція проєкту полягає у створенні книги рецептів, відеотренування, тарілки здорового харчування і ютуб каналу «Готуємо смачно!». Також будуть проводитись такі заходи: зустріч з дієтологом та косметологом, акція «ланчбокс школяра», флешмоб «Ідеальний сніданок», організація фітнес- тренування.

Отже, ми при тісній співпраці з адміністрацією нашого ліцею, прагнемо реалізувати клуб здорового способу життя «Avocado».

*Здобувачі освіти 8-А класу,
класний керівник 8-А класу
ХТЛ №173
Шконда О. О.*